Nazwa dokumentu: projekt ustawy o usłudze ePłatności (UD287)					
Lp.	**Organ wnoszący uwagi**	**Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi**	**Treść uwagi**	**Propozycja zmian zapisu**	**Odniesienie do uwagi**
1.	MFiG	Uwaga ogólna dotycząca finansowania	Należy wskazać, że zakres projektowanych przepisów nadal budzi istotne wątpliwości pod kątem zgodności z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w szczególności w części dotyczącej zasad udzielania, przekazywania oraz rozliczania dotacji. Projektowane rozwiązania wykraczają poza ramy przewidziane w ustawie o finansach publicznych.	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga wykracza poza zakres KdsC, powinna być przedmiotem rozstrzygnięcia na kolejnym etapie prac legislacyjnych.**
2.	MFiG	Art. 2 pkt 1 lit. a	Treść art. 2 pkt 1 lit. a projektu ustawy o usłudze ePłatności, a także uzasadnienie do niego budzą wątpliwości i należy je doprecyzować, tak aby możliwość płatności w ten sposób kary grzywny nakładanej na podstawie Kodeksu karnego skarbowego[1], wynikała jednoznacznie z treści przepisów. W ocenie MF dopuszczenie możliwości regulowania ww. należności przy wykorzystaniu ePłatności wydaje się w pełni uzasadnione i celowe. Projektowany art. 2 pkt 1 lit. a o treści: *Użyte w ustawie określenia oznaczają:* *1) należność:* *a) podatki, opłaty oraz* ***niepodatkowe należności budżetu państwa*** *oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, do których ustalania, określania lub pobierania uprawnione są podmioty publiczne na podstawie przepisów odrębnych* - budzi jednak wątpliwości interpretacyjne jak należy rozumieć „**niepodatkowe należności budżetu państwa**" a tym samym czy w tym pojęciu mieszczą się kary grzywny. Z jednej strony należności te możemy rozumieć szeroko i traktować odrębnie, a tym samym uznać, że zgodnie z art. 111 pkt 12 ustawy o finansach publicznych[2]: *Dochodami podatkowymi i* ***niepodatkowymi budżetu państwa*** *są: (…)* ***grzywny, mandaty*** *i inne kary pieniężne, o ile odrębne ustawy nie stanowią inaczej.*	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga wyjaśniona** Intencją projektodawcy jest objęcie jak najszerszego zakresu płatności pobieranych przez podmioty publiczne – co wynika z brzmienia art. 2 pkt 1 lit. c (w tym również grzywien). Proponuje się uzupełnienie uzasadnienia o wyjaśnienia dotyczące tego, że przez należność w rozumieniu projektowanej ustawy należy również rozumieć grzywny, mandaty i inne kary pieniężne, jeżeli są pobierane przez podmioty publiczne na podstawie odrębnych przepisów.

[1] Ustawa z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633, z późn. zm., dalej: „kks").
[2] Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, z późn. zm., dalej: „ufp").

			Ponadto, art. 60 ufp wymienia w pkt 6a: *należności z tytułu grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego w postępowaniu w sprawach o wykroczenia oraz w postępowaniu w sprawach o* ***wykroczenia skarbowe*** **- jako środki publiczne stanowiące niepodatkowe należności budżetowe** o charakterze publicznoprawnym. Z drugiej strony powstaje wątpliwość czy nie należy przyjąć, iż **„**niepodatkowe należności budżetu państwa" to podatki w rozumieniu Ordynacji podatkowej, do czego odwołuje się projektodawca w uzasadnieniu (na str. 15): *Usługa będzie również umożliwiała dokonanie zapłaty zaliczek na podatki, rat podatków (…), a także opłat* ***oraz niepodatkowych należności budżetowe, o czym stanowi art. 3 pkt 3 Ordynacji podatkowej. Znaczenie określenia podatek powinno być bowiem rozumiane w sposób określony w przepisach Ordynacji podatkowej*****.** Zgodnie z art. 3 pkt 3 lit. c Ordynacji podatkowej przez podatki „rozumie się również: opłaty oraz **niepodatkowe należności budżetowe"**, a to wyklucza z **niepodatkowych należności publicznoprawnych** dochody budżetowe, których źródłem są wszelkiego rodzaju kary pieniężne**, grzywny czy mandaty** (wyrok NSA z 19.09.2019 r., II OSK 2551/17)[3]. Biorąc pod uwagę powyższe wydaje się, iż wykluczyć należy by w jednym projekcie ustawy (i uzasadnieniu) zwrot „niepodatkowe		

[3] patrz także, S. Babiarz i in., Ordynacja podatkowa, Komentarz wyd. XII, LEX, Także od 1.01.2003 r. **w Ordynacji podatkowej znajduje się definicja niepodatkowych należności budżetowych,** stanowiących jedną z podstawowych kategorii danin publicznych, do których ma zastosowanie Ordynacja podatkowa (por. uwagi do art. 2). **W definicji tej wyraźnie uwypuklono fakt, że należności te nie mogą być utożsamiane ani z podatkami, ani z opłatami i muszą wynikać ze stosunków publicznoprawnych.** Stosunki publicznoprawne, w przeciwieństwie do stosunków cywilnoprawnych, charakteryzują się brakiem równorzędności podmiotów w nich uczestniczących. Ich typową cechą jest podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek organom wyposażonym we władztwo publiczne. Podstawą kształtowania takich stosunków są przepisy powszechnie obowiązujące, a nie wola stron, jak w przypadku umów. **W tej kategorii mieszczą się – niebędące ani podatkami, ani opłatami – te z publicznoprawnych dochodów budżetu państwa oraz dochodów budżetów samorządu terytorialnego, które mają publicznoprawny charakter. Podstawowe, przykładowe („w szczególności") kategorie tych dochodów zostały wymienione w art. 60 u.f.p. Należą do nich:** kwoty dotacji podlegające zwrotowi w przypadkach określonych w tej ustawie, należności z tytułu gwarancji i poręczeń udzielonych przez Skarb Państwa i jednostki samorządu terytorialnego, wpłaty nadwyżek środków obrotowych samorządowych zakładów budżetowych, wpłaty nadwyżek środków finansowych agencji wykonawczych, wpłaty środków z tytułu rozliczeń realizacji programów przedakcesyjnych, należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i **od tych należności, należności z tytułu grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego** w postępowaniu w sprawach o wykroczenia **oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia skarbowe, dochody pobierane przez państwowe** i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw, pobrane przez jednostkę samorządu terytorialnego dochody związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych takim jednostkom odrębnymi ustawami i nieodprowadzone na rachunek dochodów budżetu państwa.
Kryterium publicznoprawnego charakteru przypisane niepodatkowym należnościom budżetowym pozwala wykluczyć z zakresu pojęcia niepodatkowych należności budżetowych wpływające do budżetów wszelkie należności cywilnoprawne, takie jak dochody z najmu, dzierżawy i umów o podobnym charakterze składników majątkowych Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, odsetki od środków na rachunkach bankowych, odsetki od udzielonych pożyczek, spadki, zapisy i darowizny, a więc należności z takiej działalności, w której organy państwa działają w sferze *dominium*, a nie *imperium*. **Definicja niepodatkowych należności budżetowych nie zawiera natomiast dodatkowego kryterium, które występuje w art. 2 § 1 pkt 1, wyłączającego z możliwości kompleksowego poddania Ordynacji podatkowej takich należności, jeśli są w gestii innych organów niż organy podatkowe, np. cła, grzywny, mandaty, kary finansowe nakładane przez sądy czy inne organy niż wymienione w art. 13, a także należności, w stosunku do których nie istnieje żadna procedura pozwalająca organom podatkowym na ich ustalanie lub określanie.**
W pojęciu niepodatkowych należności budżetowych mieszczą się bowiem inne niż podatki i opłaty publicznoprawne należności budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego (gminy, powiatu, samorządowego województwa), bez względu na to, w jaki sposób i na skutek działań jakich organów wpływają do tych budżetów. Należy jednak pamiętać, że w przypadku gdy takie należności są ustalane lub określane przez inne organy niż organy podatkowe, zakres stosowania do nich Ordynacji podatkowej jest ograniczony zasadniczo do działu III tej ustawy. Wynika to nie tylko z art. 2 § 1 pkt 1 i § 2 o.p., lecz także z art. 67 u.f.p., który stanowi, że do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60 u.f.p., nieuregulowanych ustawą o finansach publicznych, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej.

			należności budżetu państwa" był rozumiany zarówno zgodnie z ustawą o finansach publicznych, jak i z ustawą - Ordynacja podatkowa.		
3.	ZUS	Art. 2 pkt 1 lit. c	Odnosząc się do określonego w przepisie katalogu należności pieniężnych pobieranych przez podmiot publiczny, zwracamy uwagę, że w przypadku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych są to nie tylko składki z tytułu ubezpieczeń społecznych, których definicja znajduje się w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych, ale również opłata dodatkowa, koszty upomnienia, koszty egzekucyjne, odszkodowania zasądzane przez sądy powszechne, czy też zwroty nienależnie pobranych świadczeń. W naszej ocenie, wskazany w przepisie zakres należności powinien zostać doprecyzowany. Obecne brzmienie przepisu nie udziela odpowiedzi na pytanie, czy projektowana regulacja dotyczy tylko trybu opłacania składek pobieranych przez Zakład, czy też wszystkich płatności w obszarze należności i zobowiązań kierowanych do Zakładu od osób i podmiotów do tego zobowiązanych.		**Uwaga wyjaśniona** Należy zauważyć, że projektowana definicja nie ogranicza się wyłącznie do składek na ubezpieczenia społeczne. Obejmuje ona także inne należności pieniężne pobierane przez podmioty publiczne na podstawie przepisów odrębnych, o ile spełniają kryteria określone w art. 2 pkt 1 projektu. Ocena, czy konkretna należność pobierana przez dany podmiot publiczny mieści się w zakresie definicji, powinna być dokonywana z uwzględnieniem jej podstawy prawnej oraz charakteru prawnego. Tym samym projektowany przepis nie ogranicza stosowania platformy ePłatności wyłącznie do składek na ubezpieczenia społeczne pobieranych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, lecz umożliwia obsługę również innych należności publicznoprawnych spełniających przesłanki określone w definicji „należności". Jeżeli zatem wskazane w uwadze należności będą kierowane do ZUS, projektowana ustawa znajdzie zastosowanie.
4.	ZUS	Art. 3 ust. 1 pkt 1	System przewiduje funkcjonalność polegającą na udostępnieniu użytkownikowi informacji o należnościach. Rozumiemy, że skoro jest to usługa dedykowana określonej płatności z danego tytułu i za dany okres, to tylko taką informację o konkretnej płatności użytkownik będzie mógł otrzymać (np. nadchodząca płatność składki należnej za dany miesiąc w określonej kwocie). Nie będzie miał możliwości wglądu w szerszy zakres rozliczeń. Obecnie Zakład udostępnia saldo rozliczeń składek na koncie płatnika.		**Uwaga wyjaśniona** Użytkownik otrzymuje informację o konkretnej należności, w szczególności jej tytule, kwocie oraz terminie płatności, natomiast usługa ePłatności nie służy prowadzeniu pełnej prezentacji historii rozliczeń ani salda konta prowadzonego przez dany podmiot. Informacje udostępniane w ramach usługi są ograniczone do zakresu niezbędnego dla identyfikacji i opłacenia danej należności. Funkcjonalność ePłatności nie zastępuje usług udostępniających pełne dane rozliczeniowe płatnika. Jeżeli Zakład udostępnia obecnie saldo rozliczeń składek na koncie płatnika, informacja ta pozostaje odrębną funkcjonalnością systemów Zakładu i nie wynika z zakresu usługi ePłatności, której celem jest prezentacja oraz opłacenie

					konkretnej należności. Natomiast w ramach rozwoju usługi funkcjonalność będzie mogła zostać dostosowana do wymagań danego podmiotu w szerszym zakresie niż ten podstawowy, czyli informację o należnościach do zapłaty.
5.	RCL	Art. 5 pkt 2	Biorąc pod uwagę zmiany wprowadzone w bieżącej wersji projektu po zakończeniu uzgodnień i konsultacji, wątpliwości budzi brak określenia warunków uwierzytelnienia użytkownika usługi ePłatności, którym jest osoba prawna oraz jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowość prawnej (art. 5 pkt 2 projektu). Zauważa się, że takie reguły określono dla użytkownika będącego osobą fizyczną (który będzie uwierzytelniony jako użytkownik aplikacji mObywatel), jak również dla podmiotu publicznego posiadającego dostęp do Platformy ePłatności, na rzecz którego pobierane są należności z wykorzystaniem usługi ePłatności (art. 6 projektu).	Przedstawione wątpliwości wymagają wyjaśnienia i ewentualnie stosownej modyfikacji projektowanych przepisów.	**Uwaga wyjaśniona** Projektowana ustawa nie wprowadza sposobu uwierzytelnienia osoby prawnej. Natomiast sposoby uwierzytelnienia osób prawnych przewiduje projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej oraz niektórych innych ustaw (UC122). Projekt ten jest na etapie rozpatrywania przez SKRM, a założeniem jest, że projekt ten wejdzie w życie 24 grudnia 2026 r. Projektowana ustawa zostanie uzupełniona o regulacje dotyczące warunków uwierzytelniania osób prawnych w sposób, o którym mowa w projektowanej ustawie UC 122, po jej wejściu w życie.
6.	RCL	Art. 6 ust. 2	Wątpliwości budzi proponowany sposób uwzględnienia uwagi RCL zawartej w lp. 14 tabeli uwag z II uzgodnień w kontekście treści wyjaśnień przedstawionych w uzasadnieniu projektu (str. 12 i 13). W art. 6 ust. 2 projektu stanowi się, że „dostęp do *Platformy ePłatności* wymaga uwierzytelnienia *osoby fizycznej* uprawnionej przez podmiot publiczny niebędący użytkownikiem *usługi ePłatności*". Uwierzytelnienie to ma nastąpić w sposób określony w art. 20a ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703, z późń. zm.). Tymczasem zgodnie z uzasadnieniem, to „użytkownik usługi ePłatności (w przypadku podmiotu publicznego, któremu Minister Cyfryzacji udzielił zgody na świadczenie tej usługi) będzie mógł zrealizować zapłatę należności na rzecz podmiotu publicznego z wykorzystaniem usługi ePłatności, po wcześniejszym uwierzytelnieniu w sposób określony w art. 20a ust. 1" ww. ustawy.	Projektowana regulacja wymaga przeanalizowania i uspójnienia z wyjaśnieniami zawartymi w uzasadnieniu, z uwzględnieniem roli osoby fizycznej, której uwierzytelnienie jest warunkiem dostępu podmiotu publicznego do *Platformy ePłatności* (w tym czy ma być ona użytkownikiem aplikacji mObywatel czy też nie).	**Uwaga uwzględniona** Dostosowano uzasadnienie do aktualnego brzmienia przepisu.
7.	RCL	Art. 6 ust. 1 pkt 7	W obecnej wersji projektu wątpliwości budzi wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą obowiązkiem ministra właściwego do spraw informatyzacji będzie m.in. opracowanie regulaminu postępowania	Proponuje się uregulowanie odpowiedzialności za	**Uwaga uwzględniona** Przepisy zostaną doprecyzowane poprzez wskazanie organu rozpatrującego reklamacje oraz

			reklamacyjnego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi ePłatności. Zauważa się, że projektowana ustawa nie przewiduje żadnych innych regulacji, które doprecyzowywałyby warunki, tryb lub skutki tego postępowania, nie odsyłając również do innych unormowań, które miałyby znaleźć w tym zakresie zastosowanie. Jak wynika z wyjaśnień zawartych w lp. 10 dołączonej do projektu tabeli uwag z konsultacji projektu dodanie w art. 6 ust. 1 nowego pkt 7 stanowi realizację uwagi dotyczącej braku określenia w przepisach kompleksowej regulacji dotyczącej reklamacji, transakcji nieautoryzowanych, niewykonanych lub nienależycie wykonanych, zwrotów, chargebacków oraz sporów z płatnikiem lub odesłania do przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623). Z samego jednak nałożenia na ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązku opracowania ww. regulaminu nie wynika np. który podmiot ponosi odpowiedzialność z tytułu nienależytego wykonania usługi ePłatności i w jakim trybie prowadzi postępowanie (czy to minister, który udostępnia usługę, czy np. podmiot publiczny, na rzecz którego dokonywane są płatności).	niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi ePłatności (postępowanie reklamacyjne) w projektowanych przepisach, z ewentualną możliwością uszczegółowienia na poziomie aktu wykonawczego.	czym jest niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi. W art. 6 proponuje się dodanie ust. 4-7 w brzmieniu: „4. Podmiot publiczny albo użytkownik może wnieść reklamację dotyczącą niewykonania albo nienależytego wykonania usługi ePłatności. 5. Reklamację wnosi się do ministra właściwego do spraw informatyzacji. Reklamacje wnosi się przez dedykowaną usługę online. 6. Reklamacja może dotyczyć w szczególności: 1) nieprawidłowego przetworzenia danych dotyczących płatności; 2) braku przekazania informacji o dokonanej płatności; 3) nieprawidłowości związanych z funkcjonowaniem Platformy ePłatności. 7. Minister właściwy do spraw informatyzacji rozpatruje reklamację w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.”.
8.	ZUS	Art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2	Czy dostęp do danych platformy ePłatności jest przewidziany tylko dla jednej osoby wyznaczonej przez podmiot publiczny (Zakład), czy może być więcej niż jedna osoba uprawniona przez podmiot publiczny? Rozumiemy, że dane osoby fizycznej uprawnionej przez podmiot publiczny będą służyły do ewentualnej weryfikacji poprawności danych dotyczących użytkownika usługi ePłatności. Zwracamy jednak uwagę, że struktura Zakładu jest strukturą wielooddziałową. Wyznaczenie takiej osoby powinno być możliwe w każdym z oddziałów (terenowych jednostek Zakładu) które będą obsługiwać użytkowników usługi przypisanych dla danej jednostki terenowej. Podobnie odpowiedzi wymaga kwestia możliwości obsługi więcej niż jednego rachunku do wpłat. Należy bowiem zauważyć, że oprócz podstawowego Numeru Rachunku Składkowego (NRS) nadanego płatnikowi dla potrzeb opłacania składek, istnieją rachunki dla innego rodzaju wpłat, np. rachunki oddziałowe do obsługi wpłat z tytułu prowadzonej (wobec tego samego płatnika) egzekucji, czy też wpłat z tytułu nienależnie pobranych świadczeń.		**Uwaga wyjaśniona** Rozwiązanie nie ogranicza się do jednej osoby, wobec czego możliwe jest wyznaczenie większej liczby osób odpowiedzialnych za obsługę użytkowników, stosownie do struktury organizacyjnej podmiotu, w tym w poszczególnych oddziałach Zakładu. Odnosząc się do rachunków płatniczych, usługa ePłatności umożliwia obsługę należności wskazanych przez podmiot publiczny. Brak jest założenia ograniczającego usługę wyłącznie do jednego rachunku bankowego. W konsekwencji możliwe jest powiązanie różnych kategorii należności z rachunkami właściwymi dla ich obsługi, w tym rachunkami wykorzystywanymi do wpłat składkowych, egzekucyjnych lub dotyczących nienależnie pobranych świadczeń, o ile zostaną one udostępnione przez podmiot w ramach integracji usługi.

9.	MFiG	Art. 7 ust 1 pkt 7	Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 7 projektu ustawy w platformie ePłatności gromadzone będą udostępnione przez podmiot publiczny dane, obejmujące m.in. datę powstania należności, datę, do której należy dokonać zapłaty należności, tytuł należności, kwotę należności, w tym informacje o podziale kwoty należności na raty. Zgodnie z art. 2 projektu ustawy użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) należność: a) podatki, opłaty oraz niepodatkowe należności budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, do których ustalania, określania lub pobierania uprawnione są podmioty publiczne na podstawie przepisów odrębnych, b) opłatę skarbową oraz opłaty, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707), c) inne niż wymienione w lit. a i b opłaty oraz składki, wpłaty i inne świadczenia pieniężne pobierane przez podmioty publiczne na podstawie przepisów odrębnych. Mając na uwadze powyższą definicję ,,należności" w ocenie MF ani treść przepisów ani uzasadnienia nie precyzuje, co należy rozumieć pod pojęciem ,,data powstania należności". W kontekście podatków i opłat ustawy podatkowe rozróżniają pojęcia takie jak data powstania obowiązku podatkowego i data zapłaty podatku/opłaty. Są to najczęściej różne daty np. w podatku od czynności cywilnoprawnych obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania czynności cywilnoprawnej (np. umowy sprzedaży), a podatek powinien być obliczony i wpłacony w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego. W ocenie MF określenie ,,data powstania należności" nie odpowiada terminom jakimi posługuje się prawo podatkowe, co może prowadzić do rozbieżności między danymi jakimi posługują się organy podatkowe i danymi gromadzonymi na platformie ePłatności.	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga wyjaśniona** Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 7 projektu ustawy, to podmiot publiczny udostępnia daną dotycząca daty powstania należności i data powinna być ustalana zgodnie z odrębnymi przepisami regulującymi powstanie tej należności. Datą powstania należności może być zatem data powstania obowiązku podatkowego albo dzień ustalenia należności przez organ.
9.	UODO	art. 8 ust. 2	Konieczności zmodyfikowania treści tego przepisu tak, aby jasno to z niego wynikało, komu dokładnie dane wskazane w tym przepisie udostępnia minister właściwy ds. informatyzacji		**Uwaga wyjaśniona** Dane będą udostępniane każdemu podmiotowi uczestniczącemu (umożliwiającego dokonanie płatności na podstawie umowy z BGK). Dlatego nie jest możliwe precyzyjne wskazanie tych podmiotów, a tylko zakresu danych jakie mogą zostać udostępnione w celu dokonania zapłaty.
10.	RCL	art. 9 ust. 1	W dalszym ciągu wątpliwości budzi proponowany w art. 9 ust. 1 projektu model określania w Biuletynie Informacji Publicznej ogólnych warunków świadczenia usługi ePłatności, do których spełnienia jest	Proponuje się ponowną analizę zakresu regulacji art.	**Uwaga uwzględniona** Przepis art. 9 ust. 1 otrzyma brzmienie:

			obowiązany podmiot publiczny (lp. 20 w tabeli uwag zgłoszonych do projektu ustawy w ramach II uzgodnień). Biorąc pod uwagę wyjaśnienia Projektodawcy, jeżeli jego intencją jest zamieszczanie w ww. publikatorze jedynie „szczegółowych i technicznych aspektów funkcjonowania usługi", to projektowany art. 9 ust. 1 wymagałby przepracowania zakresu jego regulacji tak, aby odpowiadał tylko tym sprawom. W odmiennym przypadku to regulacja ustawowa powinna określać przynajmniej ogólne warunki świadczenia usługi ePłatności. Dobrowolność przystąpienia do usługi nie jest w tym kontekście przesądzająca.	9 ust. 1 projektu i jego doprecyzowanie, stosownie do faktycznie przewidywanego zakresu warunków zamieszczanych w Biuletynie Informacji Publicznej.	„Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej ogólne warunki świadczenia usługi ePłatności, które musi spełniać podmiot publiczny, zwane dalej „ogólnymi warunkami", zawierające warunki organizacyjne i techniczne świadczenia usługi ePłatności oraz warunki służące zapewnieniu jej bezpiecznego funkcjonowania."
11.	UODO	art. 9 ust. 2 pkt 1 projektu ustawy	usunięcie numeru PESEL z katalogu danych pozyskiwanych od osoby uprawnionej przez podmiot publiczny do dostępu do Platformy ePłatności**,** a także określenia, jaki jest zakres dostępu osoby uprawnionej przez podmiot publiczny do danych osobowych przetwarzanych w ramach usługi ePłatności na platformie ePłatności.		**Uwaga wyjaśniona** Identyfikacja w Platformie ePłatności osoby działającej w imieniu podmiotu możliwa jest na podstawie numeru PESEL. Zakres dostępu natomiast będzie wynikał z funkcjonalności systemu związanej z tym, jakie dane mogą zamieszczać podmioty publiczne dot. należności im przysługujących.
12.	RCL	art. 9 ust. 2 pkt 2	W dalszym ciągu podtrzymuje się propozycję skreślenia w art. 9 ust. 2 pkt 2 projektu wyrażenia „w szczególności" i określenia zamkniętego katalogu informacji dołączanych do wniosku podmiotu publicznego składanego w celu świadczenia usługi ePłatności (biorąc pod uwagę, że konsekwencją niespełnienia tych wymogów może być zwrot wniosku (art. 9 ust. 5 projektu). Korekta proponowana w wyjaśnieniach do uwagi RCL nr II.4 zawartej w piśmie z dnia 22 czerwca br. (lp. 22 w tabeli z II uzgodnień) dotyczy innego przepisu.	Niezbędna jest ponowna analiza projektowanego przepisu i jego korekta zgodnie z przedmiotowym stanowiskiem.	**Uwaga uwzględniona** Wykreślono wyrazy „w szczególności".
13.	MFiG	Art. 10 ust. 1	1) Art. 10 ust. 1 projektu ustawy Obecne brzmienie przepisu, będące wynikiem II tury uzgodnień międzyresortowych projektu ustawy, to: „Świadczenie usługi płatniczej w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych realizowanej na rzecz podmiotów publicznych zapewnia BGK.". Jest to brzmienie różniące się od brzmienia przepisu przedstawionego w ramach II tury uzgodnień projektu ustawy (tj. „Obsługę elektronicznych transakcji płatniczych realizowanych na rzecz podmiotów publicznych zapewnia BGK, w tym nawiązuje współpracę z dostawcami usług płatniczych."). Zgodnie z załączoną Tabelą uwag zgłoszonych do projektu ustawy o usłudze ePłatności (UD287) w ramach uzgodnień II, zmiana tego przepisu nastąpiła z uwagi na stanowisko BGK do przedmiotowego	1. Świadczenie usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych realizowanej na rzecz podmiotów publicznych zapewnia BGK.	**Uwaga uwzględniona** Przepis otrzyma brzmienie: „Świadczenie usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych realizowanej na rzecz podmiotów publicznych zapewnia BGK.".

			przepisu. Wydaje się jednak, że intencją uwagi BGK, która była podstawą obecnego brzmienia przepisu było odniesienie się stricte do jednej z usług płatniczych, tj. usługi acquiringu. Ponadto z przepisów i uzasadnienia projektu ustawy wynika, że BGK ma pełnić rolę agenta rozliczeniowego, czyli zgodnie z definicją w ustawie o usługach płatniczych, podmiotu będącego „dostawcą prowadzącego działalność w zakresie świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 (…)". Z uwagi na powyższe obecne odesłanie wydaje się być zbyt ogólne i nie wskazuje, którą z usług płatniczych uregulowanych w ustawie o usługach płatniczych BGK ma świadczyć. W opinii MF zasadnym zatem wydaje się być zawężenie odniesienia do konkretnego rodzaju usługi płatniczej – vide art. 10 ust. 4 projektu ustawy (tj. „usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych").		
14.	RCL	art. 10 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 2 pkt 2 i 4, ust. 4 i 7	Z obecnie projektowanego przepisu art. 10 ust. 1 wynika, iż Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK) zapewnia „*świadczenie usługi płatniczej*" w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych realizowanej na rzecz podmiotów publicznych. W tym zakresie zrezygnowano z pierwotnego brzmienia tego przepisu dotyczącego obsługi przez BGK elektronicznych transakcji płatniczych. Przepisy art. 11 ust. 2 pkt 2 i 4, ust. 4 i 7 projektu w dalszym ciągu jednak odnoszą się do poprzednio określonego obowiązku, w związku z czym wymagają one uspójnienia ze zmodyfikowaną regulacją projektu, albo wyjaśnienia celowości ich pozostawienia w dotychczasowym brzmieniu.	Proponuje się ponowną analizę przedmiotowych przepisów, ich wyjaśnienie albo stosowne skorygowanie przepisów projektu.	**Uwaga uwzględniona** Poprawiono art. 10 oraz art. 11 ust. 2 pkt 2 i 4, ust. 4 i 7. Art. 10 ust. 2 otrzyma brzmienie: „Świadczenie usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych realizowanej na rzecz podmiotów publicznych zapewnia BGK.". Art. 11 ust. 2 pkt 2 i 4 otrzymają brzmienie: „2) zasady i sposób świadczenia usługi płatniczej przez BGK; 4) tryb, sposób i zakres oraz terminy składania sprawozdań z realizacji umowy;". Art. 11 ust. 4 i 7 otrzymają brzmienie: „4. 4. BGK przysługuje wynagrodzenie od każdej pojedynczej elektronicznej transakcji płatniczej zrealizowanej w usłudze ePłatności w wysokości: 1) 0,06 % wartości pojedynczej transakcji do 1000 zł, 2) 1 zł od wartości pojedynczej transakcji powyżej 1000 zł – ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

					(…….) 7. BGK składa ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji miesięczne sprawozdania z realizacji świadczenia usług płatniczej.”.
15.	MFiG	Art. 11 ust. 1	Zgodnie z art. 11 ust. 1 projektu ustawy – świadczenie usługi płatniczej na rzecz podmiotów publicznych jest realizowana przez BGK na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw informatyzacji. BGK przysługuje wynagrodzenie od każdej pojedynczej transakcji płatniczej z tytułu obsługi tych transakcji w wysokości: 1) 0,06 % wartości pojedynczej transakcji do 1000 zł, 2) 1 zł od wartości pojedynczej transakcji powyżej 1000 zł – ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji (ust. 4). Zgodnie z ust. 5 i 6 tego artykułu powyższe wynagrodzenie ulega podwyższeniu na następny rok w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi zmiany minimalnej stawki godzinowej, który ustala się na postawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Powyższy sposób ustalania kosztów zwiększających wynagrodzenie dla BGK nie może zyskać akceptacji bowiem odniesienie się do wskaźnika zmiany minimalnej stawki godzinowej zależnej od wzrostu minimalnego wynagrodzenia za pracę powoduje automatyczny wzrost stałych kosztów na ten cel, co jest niedopuszczalne. Ponadto MF nadal stoi na stanowisku, iż jednostki centralne i JST koszty transakcji płatniczej, o której mowa w art. 11 ust. 4 powinny ponosić samodzielnie w ramach wydatków planowanych w ich budżetach (a nie budżecie ministra właściwego do spraw informatyzacji), bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel z budżetu państwa. Kwestia finansowania prowizji JST i jednostek centralnych wymaga dokonania ponownej analizy. Dodatkowo, w świetle ww. artykułu 11 należy wyjaśnić sposób weryfikacji, ewidencjonowania oraz rozliczania transakcji płatniczych realizowanych na rzecz podmiotów publicznych za pośrednictwem BGK. W szczególności wymaga doprecyzowania rola ministra właściwego do spraw informatyzacji w zakresie monitorowania i rozliczania przepływów finansowych związanych z funkcjonowaniem usługi ePłatności. Niejasny mechanizm rozliczania przepływów finansowych pomiędzy uczestnikami tego systemu oraz brak szczegółowych informacji w tym zakresie budzi nadal znaczące	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga częściowo uwzględniona** Uwaga zostanie częściowo uwzględniona w zakresie doprecyzowania roli ministra właściwego do spraw informatyzacji w zakresie monitorowania i rozliczania przepływów finansowych związanych z funkcjonowaniem usługi ePłatności. Na kolejnym etapie prac legislacyjnych zostaną przedstawione propozycje przepisów w tym zakresie. **W pozostałym zakresie uwaga wykracza poza zakres właściwości KdSC, powinna być przedmiotem rozstrzygnięcia SKRM.**

			wątpliwości. Nie jest także znana forma przekazywania tych środków pomiędzy resortem cyfryzacji a BGK, przepis tego jednoznacznie nie precyzuje. W uzasadnieniu także jest brak informacji w tym zakresie. Należ podkreślić, że każdy uczestnik przedsięwzięcia ponosić powinien koszty bezpośrednio ze swojego budżetu.		
16.	MFiG	Art. 11 ust. 1	2) Art. 11 ust. 1 projektu ustawy Uwaga analogiczna jak do art. 10 ust. 1.	1. Świadczenie usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych na rzecz podmiotów publicznych jest realizowana przez BGK na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw informatyzacji.	**Uwaga uwzględniona** Uwaga uwzględniona jak w odpowiedzi na uwagę z poz. 12.
17.	MFiG	Art. 11 ust. 4	Projekt ustawy w art. 11 ust. 4 przewiduje przyznanie wynagrodzenia Bankowi Gospodarstwa Krajowego (BGK) od każdej pojedynczej transakcji płatniczej z tytułu obsługi tych transakcji. Jednocześnie w projektowanym art. 11 ust. 5 przewidziano mechanizm waloryzacji dotyczący wyłącznie wynagrodzenia za obsługę transakcji o wartości do 1000 zł. Oznacza to, że na skutek waloryzacji wynagrodzenie od tego typu transakcji może z czasem osiągnąć wyższą wartość niż wynagrodzenie od transakcji powyżej 1000 zł określone w stałej kwocie 1 zł.	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga wykracza poza zakres właściwości KdsC, powinna być przedmiotem rozstrzygnięcia na kolejnym etapie prac legislacyjnych.**
18.	RCL	art. 11 ust. 6	Biorąc pod uwagę precedensowy charakter proponowanego uregulowania na poziomie ustawy mechanizmu podwyższania wynagrodzenia BGK, koncepcja ustalania wzrostu tego wynagrodzenia w oparciu o przepisy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę wymaga odpowiedniego wyjaśnienia w uzasadnieniu projektu – stosownie do wyjaśnień przedstawionych w lp. 31 w tabeli z II uzgodnień.	Proponuje się stosowne uzupełnienie wyjaśnień zawartych w uzasadnieniu projektu.	**Uwaga uwzględniona** Uzupełniono uzasadnienie o następujące wyjaśnienia: Intencją projektodawcy jest zapewnienie ustawowego, przejrzystego i obiektywnego mechanizmu waloryzacji wynagrodzenia BGK z tytułu obsługi elektronicznych transakcji płatniczych. Ze względu na wieloletni charakter umowy zawieranej pomiędzy ministrem właściwym do spraw informatyzacji a BGK oraz konieczność zapewnienia ciągłości świadczenia usług, projekt przewiduje ustawowy mechanizm aktualizacji

					wysokości wynagrodzenia, ograniczony wyłącznie do jednej kategorii transakcji oraz oparty na obiektywnym wskaźniku wynikającym z przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Jednocześnie, w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych dotyczących charakteru waloryzacji, projektodawca rozważy zmianę brzmienia art. 11 ust. 5 poprzez zastąpienie sformułowania „może ulec podwyższeniu" sformułowaniem wskazującym na obligatoryjne zastosowanie ustawowego mechanizmu waloryzacji, o ile wystąpi wzrost wskaźnika.
19.	MFiG	Art. 11 ust. 6	Art. 11 ust. 6 tego artykułu wymaga uzupełnienia, nie jest bowiem jasne na jakiej podstawie ustala się wskaźnik wzrostu minimalnej stawki godzinowej, o którym mowa w ust. 5 (fragment „ustala się na podstawie ustalonego na podstawie przepisów").	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga uwzględniona** Przepis został skorygowany w następujący sposób: „6. Wskaźnik wzrostu minimalnej stawki godzinowej, o którym mowa w ust. 5, ustala się na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773).".
20.	MFiG	Art. 12 ust. 1	Zgodnie z art. 12 ust. 1 projektu ustawy, minister właściwy do spraw informatyzacji może udzielić w latach 2026-2029 dotacji celowej jednostkom samorządu terytorialnego o liczbie mieszkańców do 10 000 na finansowanie albo dofinansowanie wydatków poniesionych w celu integracji ich systemów teleinformatycznych z usługą ePłatności. Zgodnie z projektowanym przepisem kwota dotacji może stanowić do 100% wartości wydatków poniesionych w celu integracji ich systemów teleinformatycznych z usługą ePłatności. Powyższe rozwiązanie także budzi wątpliwości, mając na uwadze sfinansowanie przez budżet państwa do 100% wydatków poniesionych przez JST. Zgodnie z art. 126 ustawy o finansach publicznych - dotacje są to podlegające szczególnym zasadom rozliczania środki z budżetu państwa, budżetu jednostek samorządu terytorialnego oraz z państwowych funduszy celowych przeznaczone na podstawie niniejszej ustawy, odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, na finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań publicznych. Zaś w myśl art. 127 ww. ustawy dotacje celowe są to środki przeznaczone m.in. na: finansowanie lub dofinansowanie: a) zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami oraz c) na dofinansowanie bieżących zadań własnych jst.	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga wykracza poza zakres właściwości KdsC, powinna być przedmiotem rozstrzygnięcia na kolejnym etapie prac legislacyjnych.**

			Ponadto, w świetle art. 128 ustawy o finansach publicznych kwota dotacji na dofinansowanie zadań własnych bieżących i inwestycyjnych nie może stanowić więcej niż 80% kosztów realizacji zadania. Mając na uwadze powyższe, szczegółowego wyjaśnienia wymaga z jakich przyczyn dotacja ma wynosić do 100% kosztów. Nie są także jasne informacje zamieszczone na str. 19-20 uzasadnienia, zgodnie z którymi „zlecenie realizacji zadania publicznego nastąpi zgodnie z art. 127 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o finansach publicznych. Z racji tego, że przedmiotem zadania publicznego jest zadanie z zakresu administracji rządowej, zastosowania nie znajdzie limit wynikający z art. 128 ust. 2 ustawy o finansach publicznych." Realizacja zadań zleconych z zakresu administracji rządowej polega na przekazaniu zadania do wykonania jednostce samorządu terytorialnego (na przykład gminie lub powiatowi) i powyższe zlecenie realizacji zadania powinno jednoznacznie określać ten fakt w przepisach ustawowych. Przepisy powinny określać także ustawowe mechanizmy umożliwiające przyjęcie jednolitych sposobów kalkulacji wysokości kosztów zadań realizowanych w tym obszarze. Zlecanie realizacji zadnia z zakresu administracji rządowej nie może polegać na finansowaniu albo dofinansowaniu wydatków poniesionych przez wybrane jednostki samorządu terytorialnego. Są to bowiem zadania własne jst. Zgodnie z art. 166 ust. 1 Konstytucji RP zadania publiczne służące zaspokajaniu potrzeb wspólnoty samorządowej są wykonywane przez jednostkę samorządu terytorialnego jako zadania własne. Natomiast stosownie do postanowień art. 166 ust. 2 Konstytucji RP: Jeżeli wynika to z uzasadnionych potrzeb państwa, ustawa może zlecić jednostkom samorządu terytorialnego wykonywanie innych zadań publicznych. Ustawa określa tryb przekazywania i sposób wykonywania zadań zleconych. Stwierdzenie w uzasadnieniu, że przewiduje się ogłaszanie naborów w miarę dostępności środków finansowych w dziale administracji rządowej - informatyzacja w danym roku budżetowym stoi w sprzeczności z realizacją zadania zleconego z zakresu administracji rządowej. Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że zgodnie z art. 149 ustawy o finansach publicznych dotacje celowe na realizację zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami są przekazywane jednostce samorządu terytorialnego przez wojewodę w terminie umożliwiającym pełne i terminowe wykonywanie zadań. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu dotacje celowe na realizację zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami		

			mogą również być przekazywane - w terminach określonych w odrębnych przepisach - przez: 1) Szefa Krajowego Biura Wyborczego lub działających z jego upoważnienia dyrektorów zespołów i delegatur Krajowego Biura Wyborczego na finansowanie zadań związanych z aktualizowaniem Centralnego Rejestru Wyborców oraz organizacją i przeprowadzaniem wyborów i referendów; 2) dyrektorów urzędów statystycznych na finansowanie zadań związanych z organizacją spisów powszechnych i rolnych. W świetle powyższego przepisu brak jest możliwości przekazywania środków na realizację zadań z zakresu administracji rządowej przez ministra właściwego ds. informatyzacji.		
21.	RCL	art. 12 ust. 3, 4 i 6	W obecnej wersji projektu w art. 12 konkursowy tryb udzielania dotacji dla jednostek samorządu terytorialnego na finansowanie lub dofinansowanie wydatków poniesionych w celu integracji ich systemów teleinformatycznych z usługą ePłatności został zastąpiony naborem na wdrożenie rozwiązania informatycznego zapewniającego tę integrację. W konsekwencji należałoby rozważyć, aby w ogłoszeniu o tym naborze (art. 12 ust. 6 projektu) doprecyzowany został przedmiot tego naboru, tj. rozwiązanie informatyczne (np. opis, warunki, jakie powinno spełniać). Nie mieści się on bowiem w warunkach udzielenia dotacji.	Należy rozważyć doprecyzowanie art. 12 ust. 6 projektu o opis rozwiązania informatycznego służącego integracji systemów teleinformatycznych jednostek samorządu terytorialnego z usługą ePłatności.	**Uwaga uwzględniona** W art. 12 ust. 6 zostanie dodany pkt 2 w brzmieniu: „6. Ogłoszenie o naborze zawiera: 2) opis rozwiązania informatycznego służącego integracji systemów teleinformatycznych jednostek samorządu terytorialnego z usługą ePłatności;”.
22.	MFiG	Art. 13 ust. 1	W myśl projektowanego art. 13 ust. 1 minister właściwy do spraw informatyzacji może realizować zadania dotyczące udzielania i zwrotu niewykorzystanej części dotacji w całości albo w części przy pomocy jednostki mu podległej. Środki finansowe związane z realizacją tego zadania, dla jednostki podległej ustala się w wysokości 20% środków przeznaczonych na realizację tego zadania, z przeznaczeniem na wynagrodzenia za pracę wraz z pochodnymi od tych wynagrodzeń (ust. 2). W uzasadnieniu na str. 20 wskazano, iż zadanie dotyczące udzielania i zwrotu niewykorzystanej części dotacji w całości albo w części Minister Cyfryzacji będzie mógł realizować przy pomocy jednostki mu podległej, zapewniając środki finansowane dla tego podmiotu z przeznaczeniem na wynagrodzenia za pracę wraz z pochodnymi od tych wynagrodzeń. Natomiast zgodnie z informacjami wskazanymi w OSR, dodatkowe informacje, str. 34/35 - nie przewiduje się kosztów innych niż wynagrodzenia pracowników wraz z narzutami, 20% kwoty dotacji jest przeznaczone wyłącznie na sfinansowanie personelu realizującego	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga wykracza poza zakres właściwości KdsC, powinna być przedmiotem rozstrzygnięcia na kolejnym etapie prac legislacyjnych.**

			zadanie i nie będzie wykorzystywane na zwiększenie wynagrodzeń pracowników. Kalkulacja zakłada zaangażowanie w pierwszym i drugim roku około 9 etatów specjalistów, natomiast w trzecim roku zaplanowano około 12 etatów. Wskazanie tego limitu w ustawie ma na celu zapewnienie środków na realizację przez CPPC zleconego zadania. Zatem wykonawcą zadania będzie Centrum Projektów Polska Cyfrowa – PJB, które mieści się w strukturze Ministra Cyfryzacji. Nie jest jasne na jakich zasadach będą przeznaczane środki na wynagrodzenia w ramach budżetu części 27 – Informatyzacja. Przepis ten budzi nadal istotne wątpliwości, w szczególności w świetle zasad finansowania wynagrodzeń w sektorze finansów publicznych. Wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej są kategorią wydatków szczególnie regulowaną ustawowo i co do zasady podlegają odrębnym zasadom planowania oraz limitowania funduszu wynagrodzeń. Ich wysokość ustala ustawa budżetowa. Zgodnie z art. 171 ustawy o finansach publicznych dysponenci części budżetowych mogą dokonywać przeniesień wydatków między rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków, z zastrzeżeniem ust. 5, w ramach danej części i działu budżetu państwa. Przeniesienia wydatków nie mogą zwiększać planowanych wydatków na uposażenia i wynagrodzenia ze stosunku pracy. W ocenie MF przepis ten należy usunąć z projektu ustawy bowiem stanowi on w obecnym brzmieniu odrębną podstawę do wzrostu wynagrodzeń, w którym ustawodawca tworzy szczególną podstawę do zwiększenia środków na wynagrodzenia (ponad przyjęty wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej), co nie może zyskać akceptacji. Dodatkowego wyjaśnienia wymaga kwestia, kto będzie wydawał decyzję o zwrocie niewykorzystanej części dotacji, o której mowa w art. 13 ust. 1 projektu oraz jakie ma to odzwierciedlenie w świetle przepisów KPA w tym zakresie. Należy także zaznaczyć, iż wyjaśnienia dysponenta w zakresie sposobu kalkulacji określonej wysokości na poziomie 20% środków przewidzianych na dotację z przeznaczeniem na wynagrodzenia oraz z czym ona jest związana nie jest wystarczająca. Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania sprzeczne jest z systemowymi rozwiązaniami funkcjonującymi obecnie w kwestii wynagradzania pracowników w sektorze finansów publicznych.		
23.	RCL	art. 16	Szerszego wyjaśnienia w uzasadnieniu nadal wymaga przewidywana w art. 16 projektu możliwość refundacji kosztów ponoszonych przez BGK na budowę i modernizacją infrastruktury związanej z obsługą elektronicznych transakcji płatniczych, które mogą podlegać refundacji	Mając na względzie przedstawione wątpliwości niezbędne jest	**Uwaga uwzględniona** Uzupełniono uzasadnienie o następujące wyjaśnienia:

			z budżetu państwa – w zakresie w jakim dotyczy kosztów poniesionych od końca 2025 r. do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Zauważa się, że obowiązujące przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, z późn. zm.) zakładają planowanie wydatków budżetowych w rocznym wymiarze, zatem również w tym zakresie proponowane regulacje projektu miałyby charakter precedensowy.	uzupełnienie uzasadnienia projektu o szczegółowe wyjaśnienie zakresu proponowanej regulacji art. 16 projektu.	Refundacja będzie możliwa tylko w przypadku posiadanych środków na ten cel oraz po wykazaniu przez BGK wysokości poniesionych kosztów. Jest to przepis szczególny w zakresie podstawy wydatkowania środków przez MC, natomiast w zakresie planowania wydatków zastosowanie znajdą ogólne przepisy o finansach publicznych.
24.	MFiG	Art. 16 ust. 1	Art. 16 ust. 1 stanowi, iż koszty poniesione przez BGK na budowę i modernizację infrastruktury związanej z obsługą elektronicznych transakcji płatniczych, która to obsługa była realizowana przez BGK na podstawie art. 3a ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz ustawy – Ordynacja podatkowa (Dz. U. poz. 511), od dnia 1 kwietnia 2023 r. do dnia wejścia życie niniejszej ustawy, mogą być zrefundowane z budżetu państwa, w wysokości nieprzekraczającej 1,26 mln zł. Przepis ten ma charakter szczególny, którego zasadniczym celem jest umożliwienie sfinansowania wstecznie kosztów już poniesionych przez BGK. Kwestia ta budzi zastrzeżenia w kontekście zasad i przejrzystości finansów publicznych (roczność budżetu). Przepis oznacza, że ustawodawca zamierza wprowadzić podstawę prawną do pokrycia wydatków, które zostały już poniesione przed wejściem w życie ustawy, co nie może zyskać akceptacji. Zatem przepis z regulacji należy wykreślić. Nie jest także jasne, dlaczego koszty z tego tytułu nie zostały sfinansowane na podstawie wskazanej ustawy o zmianie ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz ustawy – Ordynacja podatkowa. W przypadku, gdy BGK realizował to zadanie na podstawie powyższej ustawy, należy wskazać dlaczego te koszty nie zostały sfinansowane na etapie wcześniejszym oraz z jakiego budżetu tj., czy do Ministra Cyfryzacji należało finansowanie tego zadania. Należy podkreślić, iż przedmiotowa refundacja kosztów jest niezgodna z przepisami ustawy o finansach publicznych.	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga wykracza poza zakres właściwości KdsC, powinna być przedmiotem rozstrzygnięcia na kolejnym etapie prac legislacyjnych.**
25.	MFiG	Art. 17 ust. 1	W art. 17 ust. 1 projektu ustawy został określony maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 27 – Informatyzacja, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy na lata 2027-2036 w łącznej wysokości 75,66 mln zł, w tym w 2027 r. 9,36 mln zł. Powyższe skutki finansowe przedstawiono także w OSR pkt 6 - Wpływ na sektor finansów publicznych w układzie tabelarycznym.	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga wykracza poza zakres właściwości KdsC, powinna być przedmiotem rozstrzygnięcia na kolejnym etapie prac legislacyjnych.**

			Jednakże jako rok „zerowy” wskazano 2026 r. ze skutkiem w wysokości 1,33 mln zł. Natomiast w pkt 6 OSR, w dodatkowych informacjach wskazano, iż w 2026 r. wydatki te będą możliwe do poniesienia w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych w części 27 – Informatyzacja. Natomiast pozostałe wydatki wynikające z wejścia w życie ustawy od 2027 r. będą sfinansowane ze środków budżetu państwa poprzez zwiększenie limitu wydatków części 27 – Informatyzacja w ustawie budżetowej na rok 2027 i lata następne. W związku z powyższym skutki finansowe w zakresie pierwszego roku obowiązywania projektu ustawy należałoby ujednolicić. Przy tym należy zauważyć, iż w ustawie budżetowej na 2026 rok nie ma zabezpieczonych środków w rezerwie celowej z przeznaczeniem na sfinansowanie kosztów wejścia w życie przedmiotowego projektu ustawy. Mając na uwadze powyższe oraz znaczny wzrost wydatków w części 27 - Informatyzacja w ostatnich latach, brak jest zasadności do dokonywania kolejnych zwiększeń wydatków MC, a realizacja nowych zadań powinna odbywać się w ramach posiadanych zasobów finansowych. Także wobec obowiązywania SRW, wyznaczającej maksymalne limity wydatków w kolejnych latach budżetowych, każde zwiększenie wydatków w jednych pozycjach powoduje konieczność poszukiwania oszczędności w innych pozycjach. Należy zatem dążyć do tego, by wejście w życie ustawy nie powodowało dodatkowych skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa. Należy podkreślić, że w sytuacji podjęcia decyzji co do finansowania działań objętych przedmiotowym projektem niezbędne jest dokonanie przez dysponenta przeglądu dotychczas realizowanych zadań celem dokonania realokacji środków z przeznaczeniem na ten cel. Zatem pkt 6 OSR należy uzupełnić o informację z której jednoznacznie będzie wynikać, iż wszelkie skutki proponowanych rozwiązań będą możliwe do poniesienia w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych zarówno w roku wejścia w życie rozwiązań, jak i w latach następnych i nie będą podstawą do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.		
26.	MFiG		Ponawiamy uwagę zgłoszoną w ramach uzgodnień. Jak wskazano z OSR projektu ustawy wynika, że: „(…) na podstawie ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga uwzględniona** W ustawie z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622),

			ustawy – Ordynacja podatkowa (Dz. U. poz. 511), została już wprowadzona podstawa prawna do uruchomienia przez Ministra Cyfryzacji pilotażu dla usługi ePłatności, zwanego dalej „pilotażem" to jest usługi online umożliwiającej realizację elektronicznych transakcji płatniczych dotyczących należności pobieranych przez podmioty publiczne – który zakończył się zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dniem 31 grudnia 2025 r.". Powołaną ustawą z dnia 9 marca 2023 r. został wprowadzony art. 298a Ordynacji podatkowej . Stosownie do art. 298a § 1 Ordynacji podatkowej: Organy podatkowe inne niż organy Krajowej Administracji Skarbowej udostępniają ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji dane objęte tajemnicą skarbową w zakresie niezbędnym do udostępnienia przez tego ministra usługi online polegającej na obsłudze elektronicznych transakcji płatniczych. Mając na uwadze, że art. 298a Ordynacji podatkowej został wprowadzony w związku uruchomieniem przez Ministra Cyfryzacji pilotażu dla usługi ePłatności, a pilotaż zakończył się z dniem 31 grudnia 2025 r. wskazaliśmy, że wyjaśnienia wymaga, czy w związku z projektowaną ustawą przepis ten powinien nadal obowiązywać w obecnym brzmieniu, czy powinien zostać zmieniony albo uchylony. Minister Cyfryzacji w odniesieniu do uwagi wyjaśnił, że przepis ten stanowi ogólną podstawę i dotyczy danych objętych tajemnicą skarbową w zakresie niezbędnym do udostępnienia przez tego ministra usługi online polegającej na obsłudze elektronicznych transakcji płatniczych – w tym również będzie to dotyczyło usługi ePłatności. W ocenie MC to zapisy w Ordynacji podatkowej dotyczą tajemnicy skarbowej. Należy podkreślić, że organami, których dotyczy art. 298a § 1 Ordynacji podatkowej są organy podatkowe inne niż organy KAS, czyli samorządowe organy podatkowe. Jeżeli projekt ustawy zakłada objęciem usługą ePłatności należności pobieranych przez podmioty publiczne, a nie jedynie należności przysługujących jednostkom samorządu terytorialnego, konieczna jest zmiana art. 298a § 1 Ordynacji podatkowej poprzez zmianę adresata tej normy. Proponujemy zatem wprowadzenie zmiany dostosowawczej do Ordynacji podatkowej polegającej na modyfikacji treści art. 298a § 1 tej ustawy poprzez zastąpienie określenia „Organy podatkowe inne niż organy Krajowej Administracji Skarbowej" określeniem „Organy podatkowe".		846 i 1235) w art. 298a w § 1 skreśla się wyrazy: „inne niż organy Krajowej Administracji Skarbowej".

			Zmiana ta ma celu zastosowanie przepisu art. 298a § 1 Ordynacji podatkowej do wszystkich organów podatkowych, bez ograniczenia, tak jak wynika to z obecnego brzmienia tego przepisu, do samorządowych organów podatkowych. Bez tej zmiany przepis art. 298a § 1 Ordynacji podatkowej pozostanie niespójny z art. 7 ust. 1 projektu, zgodnie z którym w Platformie ePłatności gromadzone są udostępnione przez podmiot publiczny dane. Tym podmiotem publicznym mogą być organy podatkowe, tj. zarówno samorządowe organy podatkowe, jak i organy podatkowe będące organami Krajowej Administracji Skarbowej.		
27.	MFiG	Protokół rozbieżności	Z załączonego protokołu rozbieżności do ww. projektu ustawy o usłudze ePłatności wynika, że projektodawca nie uwzględnił uwagi MFiG w zakresie art. 16 ust. 1 projektu (vide: pkt 1). W swoich wyjaśnieniach (stanowisku) resort cyfryzacji wskazał, że: „Przepis szczególny, jeżeli chodzi o wydatkowanie środków budżetowych, sprawia, że nie znajdą zatem zastosowania przepisy dot. udzielenia dotacji. Jest to odrębny tryb, a wydatkowanie środków poniesionych przez BGK jest uzasadnione, z uwagi na to, że podmioty publiczne będą korzystały z rozwiązania przygotowanego przez BGK, a więc ten koszt musiałby zostać poniesiony przez administrację publiczną.”. Powyższe informacje Ministra Cyfryzacji należy uznać za niewystarczające, biorąc również pod uwagę, że projektodawca nie wyjaśnił dlaczego koszty, o których mowa w art. 16 ust. 1 nie zostały sfinansowane na podstawie ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz ustawy – Ordynacja podatkowa. Reasumując, naszym zdaniem projektowany art. 16 ust. 1 w dalszym ciągu budzi uzasadnione zastrzeżenia w zakresie dopuszczalności wprowadzania do obrotu prawnego nowych regulacji dotyczących możliwości dokonywania z budżetu państwa refundacji określonych kosztów, zwłaszcza w kontekście zasad systemowych oraz przejrzystości finansów publicznych (zasada roczności budżetu).	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga wykracza poza zakres właściwości KdsC, powinna być przedmiotem rozstrzygnięcia na kolejnym etapie prac legislacyjnych.**
28.	MFiG	Protokół rozbieżności	Odnosząc się do wyjaśnień przedstawionych przez projektodawcę w zakresie nieuwzględnionej uwagi MFiG do art. 17 ust. 1 projektu (vide: pkt 2 protokołu rozbieżności) oraz do przedkładanego obecnie OSR, przedstawiamy poniższe informacje. Proponujemy doprecyzować zdanie pierwsze w pkt 6 OSR w poz. „Dodatkowe informacje…” w sposób następujący: „W 2026 r. wydatki (1,33) będą możliwe do poniesienia w ramach dotychczas posiadanych	Korekta projektu ustawy we wskazanym zakresie.	**Uwaga wykracza poza zakres właściwości KdsC, powinna być przedmiotem rozstrzygnięcia na kolejnym etapie prac legislacyjnych.**

			środków budżetowych w części 27 – Informatyzacja, bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.”. Ponadto, ponownie zwracamy uwagę, że generalnie wszystkie skutki finansowe projektowanej regulacji (w tym również dla roku 2027 i lat następnych) winny zostać zrealizowane w ramach limitu wydatków przyznanego dla części budżetowej 27, bez możliwości dodatkowej absorbcji środków ze strony budżetu państwa. Informacja taka powinna zostać odpowiednio uwzględniona w zdaniu drugim w pkt 6 OSR w poz. „Dodatkowe informacje…”. Tym samym, w naszej ocenie, w powyższym zakresie aktualna pozostaje również dotychczasowa uwaga MFiG zawarta w pkt 2 protokołu rozbieżności. Dodatkowo, w tym miejscu uwzględnienia wymaga, że zawarte w projekcie ustawy maksymalne limity wydatków dla danego dysponenta (vide: art. 17 ust. 1) nie przesądzają o ich automatycznym przyznaniu, a tym samym zwiększeniu puli wydatków danego dysponenta o te środki. Należy mieć na względzie, iż limit dla danego dysponenta jest corocznie ustalany przez Radę Ministrów, a określenie skutków finansowych w maksymalnym limicie wydatków ma jedynie na celu działanie wspomagające w ograniczeniu wydatków, albowiem projekty aktów prawnych przewidujące finansowanie lub dofinansowanie środkami z budżetu państwa w kolejnych latach, wyznaczane są z uwzględnieniem ograniczeń zawartych w przepisach prawa krajowego i unijnego, obejmujących m.in.: maksymalny limit wydatków budżetu państwa, który jest ustalany na podstawie stabilizującej reguły wydatkowej (SRW), o której mowa w art. 112aa ustawy o finansach publicznych. Zatem, co do zasady, wskazany w projekcie maksymalny limit wydatków powinien się mieścić w corocznym limicie wydatków danego dysponenta, bez jego zwiększania.		
29.	MFiG		W ocenie MF wyjaśnienia wymagają następujące kwestie: 1. Jakie metody płatności będą dostępne w usłudze ePłatności? 2. Czy niezależnie od wybranej metody środki będą przekazywane na rachunek jednostki analitycznie (pojedynczy przelew za każdą transakcję klienta), czy zbiorczo (np. w przypadku płatności BLIK)? 3. Czy podatki opłacane przez klientów za pośrednictwem usługi ePłatności będą klasyfikowane na rachunku bankowym jako transakcje podatkowe? 4. Czy w przypadku braku integracji systemu podmiotu publicznego z Platformą ePłatności, podmiot ten (np. Ministerstwo Finansów) może ubiegać się u ministra właściwego ds. wdrożenia ePłatności o pokrycie kosztów transakcyjnych według stawek	Przekazanie wyjaśnień przez projektodawcę.	**Uwaga wyjaśniona** 1. Obecnie BGK we współpracy ze swoimi partnerami posiada niezbędne narzędzia do rozliczania transakcji realizowanych dwoma najbardziej po usłudze popularnymi metodami płatniczymi, tj. kod BLIK i karty płatnicze Visa/Mastercard. W 2026 roku uruchomiono możliwość regulowania należności również za pomocą Google Pay oraz Apple Pay. 2. Niezależnie od wybranej metody płatności środki będą przekazywane na rachunek jednostki zbiorczo. 3. Realizowane transakcje nie są przelewami podatkowymi.

			ustawowych? Dotyczy to finansowania kosztów płatności w ramach własnej aplikacji dla klientów (np. w przypadku MF - eUS/TeP). 5. Art. 11 ust. 2 pkt 5: Czy warunki współpracy z BGK są uniwersalne dla wszystkich podmiotów, czy negocjowane indywidualnie? Czy istnieje możliwość wcześniejszego zapoznania się z treścią umowy z BGK? 6. Art. 11 ust. 4: Czy podmiot publiczny posiadający obecnie podpisaną umowę z BGK może ubiegać się o finansowanie transakcji swoich klientów w wysokości określonej w tym przepisie?		4. MC nie przewiduje takiej możliwości. 5. Warunki współpracy są ustalane pomiędzy podmiotem publicznym a BGK. W zakresie umowy i możliwości zapoznania się z tą umową adresatem pytania jest BGK. 6. MC nie przewiduje takiej możliwości. Przystąpienie od usługi jest dobrowolne i każdy podmiot publiczny przed przystąpieniem, jeżeli jest to konieczne, powinien zabezpieczyć odpowiednie środki finansowe z tym związane w celu korzystania z usługi ePłatności.
30.	NDAP		Projekt przewiduje utworzenie i uruchomienie platformy ePłatności, tj. systemu teleinformatycznego zapewniającego funkcjonalności niezbędne do świadczenia usługi ePłatności. W treści projektu oraz uzasadnieniu do projektu brakuje informacji czy system ten będzie zapewniał postępowanie ze zgromadzonymi w nim danymi, które będzie zgodne z przepisami prawa wydanymi na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 oraz z 2025 r. poz. 1173), tj. rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 października 2006 r. w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z dokumentami elektronicznymi (Dz. U. Nr 206 poz. 1518).	Sugeruję uzupełnienie projektu lub uzasadnienia do projektu o brakujące informacje.	**Uwaga wyjaśniona** Projektowana Platforma ePłatności stanowi system teleinformatyczny służący do świadczenia usługi ePłatności, obejmującej w szczególności udostępnianie informacji o należnościach, realizację płatności oraz wystawianie dowodu potwierdzającego dokonanie zapłaty. Nie jest natomiast systemem przeznaczonym do prowadzenia dokumentacji odzwierciedlającej przebieg załatwiania i rozstrzygania spraw przez podmioty publiczne. Dokumentacja powstała przy wykorzystaniu usługi ePłatności, w tym dokumenty i dane wykorzystywane przez podmiot publiczny w prowadzonych przez niego sprawach, podlega przepisom ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie na zasadach ogólnych. Obowiązek stosowania tych przepisów ciąży na podmiocie publicznym prowadzącym daną dokumentację. Projekt nie wyłącza ani nie modyfikuje obowiązków wynikających z przepisów archiwalnych, wobec czego brak odrębnego odesłania do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 października 2006 r. nie wpływa na jego stosowanie w przypadkach objętych zakresem tego aktu.